

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 11 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Employment Tribunal Birmingham – Zjednoczone Królestwo) – Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd

(Sprawa C-219/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Porozumienie ramowe w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin — Organizacja czasu pracy — Dyrektywa 2003/88/WE — Prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego — Obliczanie wymiaru urlopu w przypadku zwiększenia wymiaru czasu pracy — Wykładnia zasady pro rata temporis)

(2016/C 016/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Employment Tribunal Birmingham

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kathleen Greenfield

Strona pozwana: The Care Bureau Ltd

Sentencja

- 1) Klauzulę 4 pkt 2 Porozumienia ramowego w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin, zawartego w dniu 6 czerwca 1997 r., znajdującego się w załączniku do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), zmienionej dyrektywą Rady 98/23/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r., oraz art. 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że w przypadku zwiększenia wymiaru czasu pracy pracownika państwa członkowskie nie są zobowiązane przewidzieć, iż wymiar już nabytego i ewentualnie już wykorzystanego prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego zostaje ponownie obliczony z mocą wsteczną stosownie do nowego rytmu pracy owego pracownika. Należy jednakże dokonać nowego obliczenia dla okresu, w którym pracownik zwiększył swój wymiar czasu pracy.
- 2) Klauzulę 4 pkt 2 rzeczonego porozumienia ramowego i art. 7 dyrektywy 2003/88 należy interpretować w ten sposób, że obliczenia wymiaru corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego należy dokonywać w oparciu o takie same zasady niezależnie od tego, czy chodzi o obliczenie wysokości ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop wypoczynkowy w przypadku zakończenia stosunku pracy, czy o obliczenie salda corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego w przypadku pozostania przez pracownika w stosunku pracy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria – Hiszpania) – Tecom Mican SL, José Arias Domínguez

(Sprawa C-223/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych — Pojęcie „dokumentu pozasądowego” — Dokument prywatny — Skutki transgraniczne — Funkcjonowanie rynku wewnętrznego)

(2016/C 016/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria